

**Tami's
Kerstwens**

PetraLouise Muris

"Tami's kerstwens."

Boven de 6 jaar.

Geschreven en geïllustreerd
door PetraLouise Muris.

Petronella Louise Muris

Waarom ergens lid worden of betalen?

Alle geschreven kinderboeken van bovenstaande auteur zijn
zonder reclame of gebedel voor goede doelen en stichtingen
gratis voor eigen gebruik te lezen, te downloaden of te printen
via: kinderboek-online.nl Let op de voorwaarden op bovenstaande site.
Deze kindvriendelijke site is voorzien
Van kindveilige keurmerken.
Wereldwijd geregistreerd.

Bladzijde

Hoofdstuk

3	1 Tami is jaloers.
7	2 De droom.
13	3 De kerst-envelop.
17	4 Dan is het Kerst.

Groen woord zoals: Ik'= klemtoon. Dikke letters? Harde stem.

Omdat Tami Moslim is
vieren zij thuis geen Kerst.
Toch gelooft Tami in zijn kerst-wens.
Gedeelde lange woorden! Let op: geen letter-grepen.

HOOFDSTUK 1 TAMI IS JALOERS.

Ik ben Tami.

Ik zit naast Robin en Marco in de klas.

Zij maken mij jaloers met hun Sinterklaas-
cadeaus, nu hebben zij het weer over Kerstmis.

(cadeaus, zeg: kaadoos.)

Zij mochten thuis hun schoen zetten.

Op 5 december kregen zij leuke cadeaus.

Zij krijgen ook cadeaus met de Kerst.

Ik' kreeg niets in mijn schoen!

Niemand kwam mij' wat brengen!

Ik kan niet begrijpen dat Sinterklaas wel bij hen
kwam maar niet bij mij.

Ik ben hart-stikke jaloers!"

Omdat ik vertel dat ik niets
kreeg, nodigt Robin mij uit om
een spel te komen spelen.
Hij vindt mij schijnbaar zielig.

Bij hem thuis ziet het er rommelig uit.
Overall zie ik doosjes, slingers en ballen.
Midden in de huiskamer staat een boom.
Het is een mooie kerstboom met lampjes erin.

Robins moeder hangt er
slingers in.

Zij roept verrast: "o
komen jullie mij helpen?
Hangen jullie de ballen
er maar in."

"Ik heb Tami beloofd om
boven een spel te
spelen," zegt mijn vriend
Robin.

"Best, dan doe ik het wel alleen," zucht Robins
moeder.

Als wij de trap op rennen vraag ik: "Robin?
Krijgen jullie altijd cadeaus met Kerst?"

"Bij ons liggen elk jaar cadeaus onder de
kerstboom. Wij vieren altijd Kerst."

"Ik hoop dat ik het spel krijg dat ik nog wil hebben en lekker veel snoep."

"Wie geeft dan al die cadeaus?"

"Sinterklaas en de kerstman, ha, ha!
Je weet wel," knipoogt Robin geheim-zinnig omdat zijn broertje Tarik mee-luistert.

"Ik' kreeg niets op Sinterklaas-avond.
Ik heb wel op hem gewacht en ook gezongen.
Wij vieren thuis ook geen Kerstfeest.
Mijn moeder vindt dat onzin.
Zij koopt geen kerstboom en zij zegt dat ik geen cadeaus krijg.
Sinterklaas kwam niet en ik denk ook niet dat de kerstman bij ons langs-komt.
Mijn moeder wordt er zelfs boos om.
Zij vindt dat ik niks begrijp."

Robin kijkt mij treurig aan.

"Hoe komt dat? vraagt hij. "Zijn jullie arm?
Of heeft het met jouw geloof te maken?"

Robin geeft twee van zijn oude kinder-boekjes.

"Hier heb jij iets.

Ze zijn niet nieuw maar ze gaan over Kerstmis.

"Mijn moeder zegt dat Kerstmis een christelijk feest is.

Ik ben een Moslim," jammert Tami.

Hij legt uit: een Moslim gelooft wel in Jezus maar niet zoals jullie dat doen.

Ik geloof in Mohammed.

Sinterklaas is ook een Christen, dat zie je aan zijn kleren. Hij ziet eruit als de paus.

Dus vieren wij jammer genoeg nooit van die leuke feesten zoals jullie.

Wij hebben onze eigen feesten zegt mijn moeder. Dan krijg ik wel cadeaus.

Maar meestal krijg ik kleren."

Tami kijkt jaloers naar Robins nieuwe spel.

Hij zou dat ook wel willen hebben.

Het is zo'n mooi spel dat de jongens er wel de hele middag mee willen spelen.

Helaas is de tijd snel om, Tami moet naar huis.

HOOFDSTUK 2 EEN DROOM.

Tami ligt in bed, hij is hart-stikke moe.
Toch leest hij nog een boekje van Robin over het kerstfeest.

Het ene boekje is een verhaal over het kindje Jezus.

Het andere gaat over de kerstman met zijn elfen, er staan veel leuke plaatjes in.

Opeens is Tami moe van het lezen, zijn ogen doen er pijn van.
Hij doet ze dicht en denkt na over de beide verhaaltjes.

Tami denkt: "iedereen kwam Jezus cadeaus brengen maar de kerstman geeft' cadeaus.

Het leuke is, dat de kerstman zijn eigen speelgoed- fabriek op de Noordpool heeft.

Alle kerst-elfen werken daar.

Ha, ha," denkt Tami: "kerst-elfen!

Er bestaan geeneens elfjes."

"Nou, die worden daar wel warm van het werken hoor!

Op de Noordpool is het toch hart-stikke koud!"

"Ding- Dong," gaat de bel.

"Gaaf de bel nou? schrikt Tami.

Hij luistert of mama of papa opstaat om de deur te openen.

"Ding- Dong, Ding- Dong!"

"Waarom doet er niemand open!

Zal ik kijken wie daar voor de deur staat?

Ma-am, de bel gaat!"

Tami trekt zijn sloffen aan en schuifelt naar de licht-knop.

"Ba, de lamp is stuk," schrikt hij: "nu moet ik in het donker naar de voordeur.

Mama! Het licht doet het niet!

Mama hoorde u de bel niet?

Doet u open of moet ik het doen?"

Tami krijgt geen antwoord.

Hij draait het slot van de voordeur en opent die een klein stukje. Er staat een raar klein groen ventje met vleugeltjes voor de deur. Het ventje lijkt te zijn weg-gelopen uit een teken-film.

"Mag ik binnen-komen Tami?"

"Nee jij kunt niet binnen-komen, iedereen slaapt."

"Maar..., ik heb belang-rijk nieuws voor jou!"

Hoe weet dat kereltje dat ik Tami heet?

Ik vraag: "hoe weet jij dat ik Tami ben?"

Moet jij mijn moeder spreken?

"Nee Tami, ik kom voor jou.

De kerstman heeft mij gestuurd.

Ik kom een kerst-wens brengen.

Hier, pak het aan, ik moet weer gaan.

Tot kijk, ik zie je met Kerst!"

Ik sluit de deur en loop naar mijn kamer.

Omdat de lampen het nog steeds niet doen,
open ik mijn gordijn.

Er valt licht in mijn kamer van een auto die voor
het stoplicht wacht.

Ik maak snel de envelop open.

Wat zou erin zitten?

Plotseling stijgen er kleurige lichtjes uit de
envelop omhoog.

Zij dansen onder het
plafond en vormen
een helder plaatje van
de kerstman.

De kerstman vertelt
iets maar ik versta
hem niet.

"Wat zei u?" roep ik.

**"Ik hoor u niet
goed!"**

"Dat jij moet opstaan!"

Ik blijf jou niet roepen, Tamil!

**Jij gaat vanavond op tijd' naar bed en ik let'
erop dat jij meteen' gaat slapen.**

Jij weet toch dat jij op tijd moet opstaan?

Het is een schooldag hoor jongen!

Mama trekt ruw het dekbed van mij af en
slingert dat op de vloer.

"Hup kom eruit Tamil!

Ga naar de badkamer!"

Mama schettert vanuit de keuken: "dat komt
ervan jongen! Nu kom jij te laat op school!
Je kunt door de week niet uit-slapen!
Jij hebt geeneens tijd meer om te eten.
Eet straks jouw boterham maar buiten op."

"Het komt allemaal door dat rare groene ventje,"
verweer ik mezelf. "U hoorde de bel niet eens!"

Mama schrikt: "hoezo ventje?
Hoezo bel?
Was er iemand aan de deur en heb ik daar
doorheen geslapen?
Ben jij gek geworden?
Jij mag 's nachts niet zomaar de deur openen!
Er zou zomaar iemand met kwade bedoelingen
naar binnen willen dringen."

"Het was een kerst-elfje mama," sus ik: "ik zag
dat omdat hij was groen was en vleugels had.
Hij kwam voor mij.
Hij bracht een rode envelop met een bericht van
de kerstman!"

Mijn moeder kijkt mij verbijstert aan.
"Tjonge wat heb jij vannacht een boel mee-
gemaakt zeg!"

Ik weet niet of zij mij
gelooft dus ik zeg: "er kwam
tover-kracht uit de envelop hoor.
Echt waar!"

"Nou ja! Nu moet je ophouden!
Mijn kind gelooft in sprookjes!
Jij hebt over die boekjes gedroomd.
Het was een droom Tamil!
Droom-figuren bestaan niet.
Het was jouw fantasie!
Nu opschieten, jij moet weg."

HOOFDSTUK 3 DE KERST- ENVELOP.

Als ik van school thuis ben,
zoek ik mij gek naar de envelop.
Hij moet ergens bij het raam liggen.

Ik kan gewoon-
weg niet geloven
dat ik alles had
gedroomd.

Er wordt gebeld.
Ik ren naar de
voordeur in de
hoop dat de
kerst-elf terug is.
Helaas is het

Robin. Ik vertel hem dat ik een rode envelop
zoek en dat ik daardoor geen tijd voor hem heb.
Robin wil mij helpen zoeken.
Wij zoeken in speelgoed-bakken en in mijn kast.
Wij zoeken onder het bed, tussen het bedden-
goed en onder het matras.

Wij halen mijn hele kamer over-hoop.

Niets.

De rode envelop is nergens te vinden.

Jammer genoeg moeten wij ook alles weer opruimen.

Robin vraagt: "zat er geld in die envelop?"

"Nee toverkracht.

Vannacht bracht een kerst-elf die rode kerst-envelop.

De kerstman had een gesproken bericht gestuurd. Ik kon hem niet goed verstaan.

Ik wil nog een keertje horen wat hij zei.

Waar is' die envelop! Ik moet hem vinden!"

"Joh Tami ben jij gek ofzo.

Elfjes bestaan niet. Je hebt gedroomd.

Ha, ha tover-kracht uit een envelop!

Ben jij een baby?

Jij gelooft ook alles!"

Tami schreeuwt boos: "wel waar, ik fantaseer niet! En noem mij geen baby!"

"Als ik jou was," grinnikt Robin: "vertel dit dan niet op school."

"Hoezo niet?

Iedereen weet toch dat het

Kerst wordt?

En met Kerst gebeurt er af en toe een wonder.

Dat heb ik in een film gezien."

Ik zeg het voor je eigen bestwil Tami.

Want anders denkt iedereen dat jij gek bent geworden."

"Ik speel niet meer met jou, Robin.

Ga maar naar huis!

Er bestaan wel kerst-elfjes hoor!

Want vannacht kwam er ééntje bij mij.

Hij heeft beloofd dat hij komt met Kerst.

Jij gelooft natuurlijk niet in de kerstman!"

"Nou, jij hebt mij lekker voor niets laten zoeken.

Ik geloof inderdaad niet meer in de Kerstman.

Ik ga al. Dag! Ik zie je morgen wel op school!"

HOOFDSTUK 4

DAN IS HET KERST.

Overal waar ik binnen-kijk zie ik kerst-bomen.
Haast iedereen heeft kerst-ver-lichting.
Het lijkt wel of wij de enige zijn waar het
donker en ongezellig is.

Mama wil geen versiering.
Toch hoop ik dat de kerstelf
langskomt.

Misschien komt de kerstman zelf,
dan krijg ik misschien ook een cadeau.

Vrijdag begint onze Kerst-vakantie dan is het al
bijna Kerst.

Ik denk dat ik zelf gekleurde slingers maak.
Ons huis moet er toch vrolijk uitzien?

Op weg naar school zie ik Robin in de verte.
Ik hol naar hem toe.

Hij kletst met Marco en drie andere jongens van
mijn klas. Als ik naderbij kom lachen zij mij uit.
Had ik maar niets over die envelop verteld.

Ik voel mij naar, ik heb geen zin meer in mijn vrienden.

Ik bemoei mij niet meer met die jongens.

Ik blijf liever alleen in de pauze.

Gelukkig ben ik binnenkort 2 weken vrij.

Het is Kerst-ochtend, ik ben nog moe.

Ik heb vannacht slecht geslapen want mijn vader had vrienden op bezoek.

Die bleven tot laat herrie-achtig.

Nu schreeuwt mama weer.

Zij schreeuwt dat er is in-gebroken.

"Was er een dief? Ik schrik mij naar!"

Omdat ik wil weten wat er is gebeurd, ren ik naar mama. Papa rent tegelijk met mij de kamer in. **"Kijk!"** wijst mama: **"er is hier iemand geweest! Er is een kerstboom neergezet en er liggen ook pakjes onder!"**

"Hu?" breng ik uit.

Ik denk meteen aan de kerst-elf en de envelop met mijn kerst-wens.

"Hoe kan dat!" schreeuwt mama nog steeds.

"Een dief pikt altijd iets.

Deze inbreker heeft juist iets neer-gezet!

Zou dit voor de burens zijn? Wat denk je papa?"

"Tja, moslims vieren geen Kerst.

Ik denk dat het voor de burens is.

Wacht eens?

Ik zie een plakkertje op dat cadeautje."

"Wat staat erop papa?" vraagt mama.

"Robin, er staat Robin op. Wie is Robin?"

"En die andere pakjes?

Staan daar ook namen op?"

"Ja Tarik en Marco.

Kijk, op deze staat Tami. Dus deze boom is toch voor ons. Dit pakje is dus voor onze Tarik."

"Nog niet uitpakken Tami!"

"Ik denk dat de Kerstman dit speciaal voor jou heeft gedaan.

Maar hij heeft wel een vergissing gemaakt!

Marco en Robin zijn toch vrienden van jou Tami?

Waarom zijn hun cadeaus dan hier?"

Mama bekijkt de pakjes goed.

"Zielig zeg. De kerstman heeft deze cadeautjes verkeert bezorgd. Tami?

Zij moeten **wel'** hun cadeaus hebben.

Verzorg jezelf dan kun jij jouw vrienden halen."

Ik kleed mijzelf gauw aan.

Ik moet zo snel mogelijk naar mijn vrienden.

Het vreemde was, dat het er op leek dat mijn vrienden al achter hun deur klaar-stonden.

Zij hadden hun jassen al aan.

Ik vertel hen dat de kerstelf een boom en cadeaus heeft gebracht.

En dat hun cadeaus per ongeluk onder onze boom lagen. Zij worden druk en lachen luid.

Ik word er blij van.

Als ik weer thuis ben, staat er lekkers op de tafel.

"Eet eerst," zegt mama: "daarna pakken jullie maar de cadeaus."

Omdat het zo'n gezellige Kerstochtend is grinnik ik blij: " ha, ha, hoi, hiep hoera! Volgend jaar komt

de kerstelf weer. Hij weet nu toch waar ik woon?

Dan komt de kerstman ook!

Jippie! Dan krijg ik **weer'** cadeaus.

Zie' je nou wel Robin? De kerstman bestaat echt, anders was hier geen kerstboom en had ik ook geen cadeau! Moslims vieren toch geen Kerst?"

Mijn vrienden schateren het uit.

Waarom weet ik niet. Waar-schijnlijk omdat zij blij zijn. Ik lach maar mee.

EINDE.